

znakiem sowy, po pobraniu należnej opłaty probierczej.

§ 3. Wyroby wymienione w §§ 1 i 2 niniejszego rozporządzenia, wytrzymujące najniższą przepisaną próbę, mogą być na żądanie wytwórcy lub handlującego wyrobami złotniczymi o cechowane właściwą obowiązującą cechą probierczą obok znaku sowy. Za czynność powyższą pobierana będzie należna opłata probiercza, niezależnie od opłat przewidzianych w §§ 1 i 2.

§ 4. Wyroby złote i srebrne wymienione w § 1 oraz w § 2 niniejszego rozporządzenia, będące własnością prywatną, mogą być przez tychże właścicieli przedstawione do urzędu probierczego do zbadania po pobraniu należnej opłaty probierczej, przy czym urząd probierczy na żądanie wydaje piśmienne zaświadczenie stwierdzające wynik badania powyższych wyrobów.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

676.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 14 września 1931 r.

o częściowej zmianie rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 3 sierpnia 1928 r. o opłatach za czynności urzędów miar.

Na podstawie art. 23 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. Nr. 15 poz. 211), punktu 16 art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 308) oraz § 16 ustawy z dnia 30 maja 1908 r. o miarach (Dz. U. Rzeszy niem. str. 349) zarządzam co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 3 sierpnia 1928 r. o opłatach za czynności urzędów miar (Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 677), uzupełnionem i zmienionem obwieszczeniem z dnia 14 grudnia 1928 r. (Dz. U. R. P. z 1929 r. Nr. 1, poz. 14) oraz rozporządzeniem z dnia 17 marca 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 198), wprowadza się następujące zmiany:

1) Punkt 4 § 3 otrzymuje treść następującą:

„4. Jeżeli sprawdzanie liczników energii elektrycznej dokonywane jest przez urząd miar na prywatnym punkcie legalizacyjnym, to opłaty dodatkowej nie pobiera się i ponadto udziela się zniżki opłat, wynoszącej 50% opłaty zasadniczej”.

2) § 11-a otrzymuje treść następującą:

„§ 11-a. Za asystę urzędnika przy dokonywaniu czynności, związanych z konserwacją względnie drobną naprawą narzędzia mierniczego, jeżeli ich dokonanie nie powoduje konieczności ponownego sprawdzenia narzędzia mierniczego, a tylko wymaga usunięcia niewygasłej cechy legalizacyjnej, znajdującej się na tem narzędziu, i ponownego jej nałożenia, oraz za czynność legalizacyjną urzędnika, ograniczającą się jedynie do nałożenia cechy zabezpieczającej, pobiera się opłatę w wysokości 20% opłaty zasadniczej, jaka należałaby się za sprawdzenie tego narzędzia. Opłata ta nie może wynosić mniej jak 8 złotych od każdego zgłoszenia, o ile wymienione czynności urzędnika odbywają się poza miejscem urzędowym.

Przy delegacjach urzędników celem dokonania wyżej wspomnianych czynności mają także zastosowanie §§ 5 i 6 niniejszych przepisów”.

3) W ostatnim zdaniu § 22 wyraz „kresiek” zastępuje się wyrazem „wskaźników”.

4) Punkt 11 § 34 otrzymuje treść następującą:

„11. Za sprawdzanie liczników energii elektrycznej, dokonywane przez instytucje, upoważnione przez Dyrektora Głównego Urzędu Miar na podstawie rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 13 marca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 230) do legalizowania liczników energii elektrycznej, instytucje wymienione obowiązane są pobierać opłaty, wyszczególnione w punktach 1 — 7 i 10 niniejszego §-u, i przekazywać Głównemu Urzędowi Miar 30% od sum, należnych za sprawdzanie”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1932 r., z wyjątkiem punktów 2 i 3 § 1, które wchodzi w życie z dniem 1 października 1931 r.

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*